

Sygn. akt III AUa 1053/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Teresa Czekaj
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 r. w Lublinie

sprawy L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji wnioskodawczynie L. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 16 października 2012 r. sygn. akt VII U 2828/12

oddala apelację.

III AUa 1053/12

UZASADNIENIE

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 18 maja 2012 roku odmówił L. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ wnioskodawczynie nie została uznana za niezdolną do pracy a ponadto w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę nie wykazała 5 letniego okresu ubezpieczenia.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniosła wnioskodawczynie L. K. domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty, podnosząc, że nie legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia, ponieważ nie mogła pracować z powodu złego stanu zdrowia.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 16 października 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawczynie L. K., urodzona (...), z zawodu technik mechanik, w okresie od 1 lutego 1996r. do 30 września 2001r. była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wyrokami z dnia 17 grudnia 2004r. sygn. akt VIII U 11415/01, z dnia 24 maja 2006r. sygn. akt VIII U 3710/05 i z dnia 29 września 2008r. sygn. akt VIII U 3296/07 Sąd Okręgowy

oddalił odwołania wnioskodawczynie od decyzji odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Od ustania uprawnień do renty przez okres roku od 9.10.2001r. do 8.10.2002r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych, a po tej dacie nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu emerytalno-rentowemu.

W dniu 14 grudnia 2011r. L. K. ponownie złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz Orzecznik i Komisja Lekarska nie stwierdzili u niej niezdolności do pracy. Na podstawie zgromadzonej w aktach dokumentacji organ rentowy ustalił, iż wnioskodawczynie legitymuje się łącznym okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym 23 lata, 6 miesięcy i 2 dni, z czego na ostatnie dziesięciolecie przed złożeniem wniosku przypada 9 miesięcy i 26 dni i zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił prawa do renty, wskazując, że wnioskodawczynie nie spełniła żadnej przesłanki wymaganej do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, na podstawie akt spraw VIII U 3296/07 i VIII U 2726/09 oraz dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych.

Sąd Okręgowy orzekł, że wnioskodawczynie nie spełniła warunków do uzyskania prawa do renty określonych w przepisie art.57 ust.1 i art.57 ust.2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227).

Przepis art. 57 ust. 1 wymaga spełnienia łącznie trzech przesłanek do uzyskania prawa do renty – stwierdzenia niezdolności do pracy, posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego oraz powstania niezdolności do pracy w okresie ubezpieczenia lub w ciągu 18 miesięcy od ustania tego okresu, przy czym ta ostatnia przesłanka z mocy art. 57 ust. 2 cytowanej ustawy nie ma zastosowania do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Ponadto z mocy treści art. 61 ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy uznał, że istota sprawy jest ustalenie, czy wnioskodawczynie L. K. spełnia warunki wynikające z w/w przepisów tj. czy posiada uprawnienia do przyznania jej prawa do renty wynikające z art. 57 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS bądź uprawnienia do przywrócenia jej prawa do renty przyznanej poprzednio do dnia 30.09.2001r. w myśl art. 61 tej ustawy, a ponadto czy spełnia ewentualnie warunki do przyznania prawa do świadczenia na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy tj. czy obecnie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy był jednak związany rozstrzygnięciem zawartym w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 29 września 2008r sygn. akt 3296/07. Wyrokiem tym oddalono odwołanie wnioskodawczynie od decyzji z dnia 14 czerwca 2007r. znak: I-(...) odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w ocenie opiniujących wówczas biegłych była ona zdolna do pracy.

Powołując się na przepis art.365 § 1 kpc, zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej i uznając, że wiązanie orzeczeniem oznacza zakaz dokonywania ustaleń sprzecznych z uprzednio osądzoną kwestią, a nawet niedopuszczalność prowadzenia w tym zakresie postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy przyjął, że w niniejszym postępowaniu można za najwcześniejszą datę powstania niezdolności do pracy można uznać datę po zamknięciu rozprawy w sprawie sygn. akt VIII U 3296/07 tj. 30 września 2008r. Przyjmując tę datę za datę powstania częściowej niezdolności do pracy u wnioskodawczynie Sąd stwierdził, że nie spełniała ona wówczas warunku z art. 57 ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy – niezdolność do pracy nie powstała u niej w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów składkowych bądź nieskładkowych, ani warunku zawartego w art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tj. niezdolność do pracy powstała u niej po upływie 18 miesięcy od ustania prawa do renty.

W toku postępowania Sąd ustalił, że L. K. nie spełnia również warunków do przyznania jej prawa do renty w myśl art. 57 ust. 2 tej ustawy ani 58 ust. 4 ustawy. Nie została bowiem uznana obecnie za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Od tego wyroku apelację wniosła wnioskodawczyni L. K., zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucała, że jest niesprawiedliwy i nie wziął pod uwagę jej argumentów i Sąd nie odniósł się do jej wniosków stawianych podczas rozprawy. Podnosiła, że jej celem jest przywrócenie renty od dnia 30 września 2001 roku do dnia nabycia prawa do emerytury do dnia 1 marca 2012 roku. Wnosiła o zmianę wyroku, zaliczenie do trzeciej grupy inwalidów od ustania prawa do renty od 30 września 2001 roku do dnia otrzymania emerytury 1 marca 2012 roku oraz wypłacenia świadczenia wraz z odsetkami i zasądzenia od organu rentowego na jej rzecz odszkodowania za błąd w sztuce lekarskiej i przeprosin ze strony lekarzy orzeczników.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotą sprawy było ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia warunki do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienione w przepisach art.57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Jak prawidłowo orzekł Sąd Okręgowy wnioskodawczyni, która legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym 23 lata, 6 miesięcy i 2 dni i która od dnia 8 października 2002 roku nie podlegała ubezpieczeniom społecznym, nie spełniła warunków do nabycia prawa do renty określonych w art.57 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jej żądanie przywrócenia prawa do renty, do której była uprawniona do dnia 30 września 2001 roku, zostało prawomocnie rozstrzygnięte wyrokiem z dnia 17 grudnia 2004 roku w sprawie VIII U 11415/01, dlatego też Sąd Okręgowy nie mógł prowadzić postępowania w celu ustalenia, czy w okresie 18 miesięcy od ustania prawa do renty powstała u wnioskodawczyni ponownie niezdolność do pracy. Jednocześnie jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy – wnioskodawczyni w okresie późniejszym ubiegała się o rentę z tytułu niezdolności do pracy i kwestia jej uprawnień do tego świadczenia była badana w sprawie VIII U 3710/05, w której lekarze orzecznicy i biegli sądowi nie stwierdzili niezdolności do pracy. Z uwagi na to, że wnioskodawczyni ubiegała się o przyznanie emerytury w niższym wieku emerytalnym z powodu całkowitej niezdolności do pracy, w sprawie VIII U 226/09 Sąd Okręgowy w Lublinie przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność niezdolności wnioskodawczyni do pracy i żaden z opiniujących w sprawie biegłych sądowych lekarzy nie stwierdził u wnioskodawczyni niezdolności do pracy, uznając, że jest ona zdolna do pracy.

Jak wynika zatem z powyższych ustaleń, wnioskodawczyni nie spełnia żadnej z trzech wymaganych przesłanek do nabycia prawa do renty wymienionych w art.57 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – nie została uznana za niezdolną do pracy w okresie ubezpieczenia lub 18 miesięcy od jego ustania ani legitymuje się wymaganymi w myśl art.58 ust.1 pkt.5 i ust.2 pięcioletnim okresem składkowym i nieskładkowym w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę.

Wnioskodawczyni w apelacji domaga się przywrócenia prawa do renty, utraconej z dniem 30 września 2001 roku, a w tym zakresie sprawa nie może zostać ponownie rozpoznawana z uwagi na prawomocne rozstrzygnięcie w sprawie VIII U 1141/01. Pozostałe zarzuty apelacji nie odnoszą się do istoty sprawy.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.